

בית האוצר ח"ב מערכת ב-ג אות יז

וַעֲבֹדָהּ רע"א מהימנא בזה' (דק"ט ע"א דפוס ווילנא) כהנים בעבודתן דאית תמן כמה פקודין פקודא חד לעשות שמן המשחה כו' ח' ללבוש בגדי כהונה במקדש ט' רחילת ידים ורגלים לעבוד במקדש עכ"ל ומדקט בגי רחילת ידים כו' לעבוד ואילו בגי ללבוש בגדי כהונה לא אמר לעבוד רק סתמא ללבוש בגדי כהונה במקדש משמע ג"כ הכוונה כראש"ד הג"ל דכ"ז שהכהנים במקדש מלואן להיות לבושים בגדי כהונה ואפי' שלא בשעת עבודה ואולם בש"ס יומא (דף ס"ט ע"א) הא לא נשמע כן וכמ"ש כבר למעלה וכן במשנה שם (דף ס"ח ע"ב) ואם לאו קורא באלטלית לכן משלו ואף דאמר' שם (דף ס"ט ע"ב) דהיתה הקריאה בעזרת נשים לאו משום הך דאלטלית לכן אמר לה רק משום דתן וכ"ג עומד מכלל שהוא יושב ואין ישיבה בעזרה ע"ש אבל לולי זה הוי מוקמינן ל' שפיר בעזרה ואף דמתי דקורא באלטלית לכן משלו ומבואר דנומתי לכהן להיות לבוש בגדי חול בעזרה וכן ביומא (דף

אתוון דאורייתא כלל יט

וְקָצַת ראה לזה, מדחזין בעבודות גדולין - כאכילת תרומה ונשיאת כפים וכיוצא, דאין צריך שיהיה הכהן לבוש צם בגדי כהונה, אם כן חזין דנחשב הכהן לכהן גם בלי הבגדים, ואם כן על כרחך דעבודות שצמקדש - מפאת מעלתם הן הם הנזכרות לבגדים.

וְאֵלֶּם זה אינו, דאם כן איך יתפרנסו כל הנך דוכתי דמפורש צם דהכהן אינו נחשב כהן בלתי הבגדים. ועל כרחך צריך לומר דעבודות שצמקדש - מפאת מעלתם - צריכים כהן מקודש יותר, דהיינו שיהיה מקודש גם על ידי בגדים, ואם לאו הוי ליה כור לגבי עבודה שצמקדש, והעבודה פסולה מפאת דחשיב כאילו עבדה זר, אבל העבודה בעצמותה אכתי אפשר דאינה נזכרת לבגדים (וראה בית האוצר מערכת צ כלל י).

שם משמואל צו תרע"ג

וכל מנחת כהן כליל תהי' לא תאכל. יש ליתן טעם בזה, דהנה כ"ק אבי אדמו"ר זצלה"ה הגיד הטעם דכהנים צריכים בגדים ואם אין בגדיהם עליהם אין כהונתם עליהם, ולויים אינם צריכים לבגדים, ואמר כי הכהנים באשר הם פנימיים ועבודתם בחשאי צריכים בגדים לכיסוי הפנימיות כמו שכל דבר פנימי צריך כיסוי, וכן הנשמה כשבאה לזה העולם צריכה לכיסוי שהוא הגוף, וכן מלאך כשנשתלה לזה העולם צריך ללבוש גופני, אבל לויים שעבודתם בהתגלות בשיר ובקול אינם צריכים לכיסוי, עכ"ל. והנה הא דלא סגי לכהן הכיסוי כמו לכל נשמה דהיינו הגוף, מוכרחים לומר דגם גופו קנה מדרגה פנימית ע"כ גם גופו צריך לכיסוי הבגדים, וכן מוכח מדברי המהר"ל שפירש בשם אהרן שאותיותיו הן פנימיות ה"א היא אמצע היחידות, רי"ש אמצע המאות, נו"ן אמצע העשירות, והאל"ף היא אלופו של עולם המאיר בו. והנה שם של אדם איננו לנשמה לבדה רק בהצטרפה עם הגוף ונפש, והראי' הנשמות המגולגלות ער ואונן נקרא אח"כ שמם פרץ וזרח, מחלון נקרא אח"כ עובד. ובאשר שמו של אהרן מורה על פנימיות מוכח שגם גופו זכה למדרגה פנימית, וע"כ זכה לזרעו אחריו ברית כהונת עולם אף שהזרע מתיחס ביותר לגוף, וכבר

פרי צדיק ערב יוח"כ אות א'

אך ענין אכילת ערב יום כפורים בא לתקן כל אכילות ועינוגי הגוף שיהיה בקדושה כמו קודם החטא שרק אחר הקלקול הכנים הנחש הנאת הגוף שלא לשם שמים. וזה